

alt, hvad han kunde, for at få afskaffet den privilegerede Valgret, saa kunde det være, at ogsaa han blev Mindretalsmand øvre i sin egen saa sikre Kreds. Det er heldigvis saadan, at Modstanden mod den privilegerede Valgret er stigende her i Befolkningen, og jeg tror ikke, at de, der ville modsætte sig dens Afskaffelse, skulle være alt for sikre paa, at de, naar de komme ud til Vælgerne, ville finde Tilslutning til et saadant Standpunkt.

Jeg havde, som sagt, ventet, at der fra Venstres Side, fra Reformpartiets og de to 11-Mands Grupperes Side vilde komme hel og fuld Tilslutning til det Forslag, som er fremsat om, at man afskaffer den privilegerede Valgret; men nu viser det sig jo, at man fra den Side, som ikke længere selv magtede Regeringen, endogsaa vil gøre det umuligt for den Regering, der er kommen, at rydde de Hindringer af Vejen, som maa ryddes af Vejen, inden vi kunne komme ind i en sund, demokratisk Udvikling her i Landet. Der blev sagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at Socialdemokratiet stod langt adskilt fra den nuværende Regering, at vi stod saa langt borte fra Regeringen, at der ikke kunde ventes noget synderligt Samarbejde mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Jeg havde tænkt mig, at der kunde komme et Samarbejde, ikke blot mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, men mellem alle Venstregrupper i Tinget og Socialdemokratiet om dette, at vi skulle bygge vort Samfund paa den almindelige Valgret alene. Man har ment, at Socialdemokratiet vilde gaa Veje, som vare uheldige Veje for Samfundet; men vi ønske ikke og have aldrig ønsket at gaa andre Veje, end den almindelige Valgret vil have, at vi skulle gaa. Dette mente jeg, vi maatte kunne enes om skulde være det fundamentale, hvorpaa der skulde bygges. Venstre har tidligere ment, at det var Grundlaget, idet dets Program af 1872 netop indledes med dette: Det fundamentale for Venstre er, at den almindelige Valgret bliver den raadende, at Kampen mod Landstinget optages. Det er de Herrers Fejl — og det er det, som har været med til at skaffe dem Nederlag paa Valgdagene —, at de have svigtet den almindelige Valgrets Sag og undladt at bekæmpe Landstinget, og at de stadig, Gang paa Gang, ere gaaede paa Forlig med den privilegerede Valgret. Og nu bag efter beklage de sig over, at en svag Regering vil optage den Kamp, som de glemte at føre

den Gang, de havde Forpligtelse dertil. Den Dag, det gaar op for Befolkningen, at Venstre har svigtet den almindelige Valgret og ikke vil være med til at bekæmpe den privilegerede Valgret, hvor Lejlighed byder sig dertil, den Dag, er jeg overbevist om, Venstre vil lide endnu større Nederlag; og jeg frygter ikke for, hvis det skulde komme til et Valg, det være sig til Folketing eller til Landsting, hvor det drejer sig om Kamp mod den privilegerede Valgret, at de Partier, der stille sig lunkne eller ligegyldige og aabent eller skjult modarbejde Forsøg paa at bekæmpe den privilegerede Valgret, ikke skulde lide endnu større Nederlag, end de have gjort ved de foregaaende Valg.

Der er saa vist ingen Grund for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) til her at staa op og tale om en svag Mindretalsregering, thi det, han har udrettet, da han stod saa stærkt, hjulpen ogsaa af os Socialdemokrater, have Vælgerne allerede fældet Dom over. Der staar flere Vælgere bagved den nuværende Regering end bagved det ærede Medlem fra Ringkøbing. Saaledes var Stillingen indtil 1907, at da raadede det ærede Medlem fra Ringkøbing over en Styrke, svarende til $\frac{2}{3}$ af Medlemstallet i Folketinget, over Halvparten af Stemmetallet her, medens han nu er reduceret til kun at have $\frac{1}{6}$ af Vælgerne med sig, og at deres Mandater ere nede paa 27. Det forekommer mig, at netop derigennem have Vælgerne udtalt, at de ere utilfredse med den Politik, der har været ført. Men kunne vi nu ikke enes om at føre en saadan Kamp, at det kunde lykkes at overvinde Modstanden i Landstinget eller tage en Kamp op, ikke om det halve og ikke om Fjerdedelen, men en Kamp, der gjorde det af med den privilegerede Valgret deroppe, saa vi kunne naa til det, som maa være Maalet, og som jeg troede maatte være Maalet for Venstre, som det er for Socialdemokratiet, at Folkets Villie bliver Landets Lov? Før vi naa dertil, at den privilegerede Valgret bliver afskaffet, før faa vi i Virkeligheden ikke de demokratiske Reformere, thi ellers vil Landstinget blive ved at sætte sit Navn paa dem, saa de ikke blive, som de skulde være.

Grønborg: Det blev nylig bemærket af det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), at denne Forhandling fra sin Begyndelse her i Salen kun er bleven fulgt med liden Interesse og Opmærksomhed. Desværre, kunde man sige,